

Κώδικας δεοντολογίας ΙΘΑΒΙΠΕΥ για την απόδοση του συγγραφικού δικαιώματος σε επιστημονικές δημοσιεύσεις/ανακοινώσεις

Συντάχθηκε από τους:

Κωνσταντίνο Ι. Στεργίου, Διευθυντής του ΙΘΑΒΙΠΕΥ
Μαρία Στουμπούδη, Διευθύντρια Ερευνών ΙΘΑΒΙΠΕΥ, μέλος του ΕΓΣ
Αθανάσιο Μαχιά, Διευθυντής Ερευνών ΙΘΑΒΙΠΕΥ, μέλος του ΕΓΣ
Νικόλαο Σκουλικίδη, Διευθυντής Ερευνών ΙΘΑΒΙΠΕΥ, μέλος του ΕΓΣ
Γεώργιο Τσερπέ, Διευθυντής Ερευνών ΙΘΑΒΙΠΕΥ, μέλος του ΕΓΣ
Στυλιανό Σωμαράκη, Διευθυντής Ερευνών ΙΘΑΒΙΠΕΥ, μέλος του ΕΓΣ

Άγιος Κοσμάς, Αθήνα
Νοέμβριος 2015

Κώδικας δεοντολογίας ΙΘΑΒΙΠΕΥ για την απόδοση του συγγραφικού δικαιώματος σε επιστημονικές δημοσιεύσεις/ανακοινώσεις

Εισαγωγή

Η ακαδημαϊκή δεοντολογία στηρίζεται μια σειρά από δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Πρώτο και απαραίτητο δικαίωμα είναι η ακαδημαϊκή ελευθερία που εξασφαλίζει την παραγωγή και δημοσιοποίηση της γνώσης σε οποιοδήποτε επιστημονικό αντικείμενο, ακόμη και σε θέματα που δεν θεωρούνται «μοντέρνα», ή και σε θέματα που είναι ενάντια στην «ορθοδοξία» της σκέψης ή με τις καθεστηκυίες πολιτικές και κοινωνικές πεποιθήσεις, καθώς και να διαφωνεί ανοικτά με οποιαδήποτε αρχή. Ως εκ τούτου οι ερευνητές δεν είναι υπάλληλοι και θα πρέπει να υπόκεινται μόνο στον έλεγχο και στην κρίση των συναδέλφων τους (peers), μέσα από τη διαδικασία της κρίσης (peer review: βλέπε Burnham 1990) οι ρίζες της οποίας πάνε πίσω στα μέσα του 1700 (Kronick 1990).

Ταυτόχρονα, υπάρχουν ηθικές υποχρεώσεις, ορισμένες από τις οποίες αφορούν στη δημοσιοποίηση της παραγόμενης γνώσης με τη μορφή των επιστημονικών δημοσιεύσεων. Έτσι ο Διευθυντής και το Επιστημονικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο του ΙΘΑΒΙΠΕΥ θεωρούν ότι είναι απαραίτητη η ύπαρξη ενός δεοντολογικού κώδικα που αφορά το δικαίωμα συμμετοχής στη συγγραφή μιας επιστημονικής δημοσίευσης, κυρίως ώστε να αποφευχθεί η συμμετοχή αυτών που δεν έχουν συμβάλει επαρκώς για να θεωρούνται συγγραφείς σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα (δηλαδή το γνωστό στη βιβλιογραφία ως “gift authorship”, το οποίο οδηγεί σε αθέμιτη προώθηση καριέρας - “career boost”), καθώς και των «αόρατων συγγραφέων» (ghost-writers), δηλαδή, αυτών που έχουν συνεισφέρει σημαντικά αλλά το όνομά τους δεν αναφέρεται στους συγγραφείς (βλέπε Caruth 2014). Παρότι μπορεί να φαντάζει περιέργο, ακόμη και σήμερα υπάρχουν πολλοί ερευνητές που δεν γνωρίζουν τη σημασία του χαριστικού και αόρατου συγγραφέα και έτσι η σύνταξη ενός κώδικα είναι απαραίτητη (βλέπε π.χ. Pignatelli et al. 2005).

Κώδικες δεοντολογίας υπάρχουν σε πάρα πολλά ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα, και παγκοσμίως. Ο παρών κώδικας βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στον αντίστοιχο του Πανεπιστημίου Υαλετων Ηνωμένων Πολιτειών (Yale 2015) και επιδιώκει να διασφαλίσει ότι το συγγραφικό δικαίωμα δεν θα εκχωρείται καταχρηστικά, εξασφαλίζοντας έτσι ότι κάθε δημοσίευση είναι σύμφωνη με την επιστημονική ηθική. Αυτό εξασφαλίζει επίσης και την αρμονική συνεργασία των μελών των διαφόρων επιστημονικών ομάδων.

Κώδικας δεοντολογίας

Κάθε συγγραφέας θα πρέπει να έχει συμμετάσχει επαρκώς στην έρευνα για να αναλάβει δημόσια ευθύνη για το περιεχόμενό της. Όλοι οι συγγραφείς θα πρέπει να έχουν εμπλακεί άμεσα στα τρία ακόλουθα στάδια:

- Στην οργάνωση και στη συμβολή μέρους (σύλληψη, σχεδιασμό, διεξαγωγή, ανάλυση, ή ερμηνεία) της ερευνητικής εργασίας, το οποίο οδηγεί στη συγγραφή του άρθρου ή στην ερμηνεία τουλάχιστον ενός μέρους των αποτελεσμάτων του.
- Στη συγγραφή ενός προσχεδίου του άρθρου ή στην αναθεώρηση του περιεχομένου του.
- Στην έγκριση της τελικής, προς δημοσίευση μορφής του άρθρου. Όλοι οι συγγραφείς πρέπει να κρίνουν και να εγκρίνονται τελικό χειρόγραφο πριν την υποβολή του προς δημοσίευση,

τουλάχιστον σύμφωνα με το ρόλο που ο κάθε συγγραφέας έχει στη διεξαγωγή της συγκεκριμένης έρευνας στην οποία βασίζεται η δημοσίευση.

Κύριος συγγραφέας

Ο πρώτος συγγραφέας είναι συνήθως το άτομο εκείνο που έχει συλλάβει την ερευνητική ιδέα και έχει σχεδιάσει την υλοποίησή της. Συχνά αυτό το άτομο είναι και εκείνο που έχει ετοιμάσει το πρώτο προσχέδιο του χειρογράφου. Ο κύριος συγγραφέας έχει την τελική ευθύνη για να διασφαλίσει ότι όλοι οι υπόλοιποι συγγραφείς πληρούν τις προϋποθέσεις για το συγγραφικό δικαίωμα και γενικώς για την τήρηση της ακαδημαϊκής δεοντολογίας. Ο κύριος συγγραφέας συνήθως θα αποτελέσει και τον συγγραφέα επικοινωνίας του άρθρου.

Συν-συγγραφέας(είς)

Κάθε συν-συγγραφέας είναι υπεύθυνος για να αξιολογήσει τη συμμετοχή του/της στο ερευνητικό έργο και το κατά πόσο αυτή δικαιολογεί και τη συμμετοχή του/της στη συγγραφική ομάδα. Οι συν-συγγραφείς θα πρέπει να κρίνουν και να εγκρίνουν το τελικό χειρόγραφο πριν την υποβολή του προς δημοσίευση, τουλάχιστον σύμφωνα με το ρόλο που ο κάθε συγγραφέας έχει στη διεξαγωγή της συγκεκριμένης έρευνας στην οποία βασίζεται η δημοσίευση.

Εξωτερικοί συνεργάτες

Τα άτομα που πληρούν τα κριτήρια για το συγγραφικό δικαίωμα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται ως συγγραφείς ανεξάρτητα από την εργασιακή τους σχέση με το ΕΛΚΕΘΕ/ΙΘΑΒΙΠΕΥ. Η χρήση «αόρατων συγγραφέων» (ghost-writers) απαγορεύεται, δηλαδή, μόνο τα άτομα που έχουν συνεισφέρει σημαντικά θα πρέπει να αναφέρονται ως συγγραφείς.

Ευχαριστίες

Όλα τα άτομα που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις ώστε να συμπεριληφθούν στη συγγραφική ομάδα, αλλά έχουν συμβάλει σε κάποια στάδια της έρευνας που οδηγεί στη συγγραφή της εργασίας, θα πρέπει να αναγνωρίζονται στις ευχαριστίες της δημοσίευσης, ανάλογα με το πόσο συνεισέφεραν σε αυτήν.

Χαριστικοί συγγραφείς

Η συμμετοχή των «χαριστικών συγγραφέων» (gift authors) απαγορεύεται. Η πιό συχνή από όλες τις επιστημονικές καταχρήσεις είναι η χαριστική συμμετοχή σε δημοσίευση (π.χ., Smith 1994, Lock 1995, Pignateli et al. 2005). Όταν οι συγγραφείς που κατοχυρώνουν δικαίωμα αποδέχονται στη συγγραφική ομάδα ένα χαριστικό συγγραφέα στην ουσία υποτιμούν την ίδια τη δουλειά τους ενώ αυτοί που αποδέχονται μία χαριστική συμμετοχή πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτό δεν είναι τελικά προς όφελός τους. Έτσι πιο αναλυτικά:

Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να προστίθενται άτομα ως συγγραφείς εξαιτίας του προσωπικού τους κύρους, σε μια προσπάθεια να αυξηθεί η πιθανότητα για τη δημοσίευση της εργασίας, ή η αξιοπιστία της. Για παράδειγμα, το να είναι κάποιος υπεύθυνος ενός εργαστηρίου, ενός τομέα, ή Διευθυντής του Ινστιτούτου στο οποίο πραγματοποιείται η έρευνα, από μόνο του, δεν τεκμηριώνει συν-συγγραφικό δικαίωμα για ένα επιστημονικό άρθρο.

Επίσης, δεν θα πρέπει να παρέχεται χαριστικό συν-συγγραφικό δικαίωμα σε εκείνους που η μόνη τους συνεισφορά ήταν να παρέχουν, για παράδειγμα, βοήθεια για τη συλλογή και καταχώρηση των δεδομένων, τεχνικές υπηρεσίες ρουτίνας, κάποιο πολύτιμο όργανο, ή αντιδραστήριο, ή άλλη υλική παροχή, ή που έκαναν ορισμένες υποδείξεις σε ένα ολοκληρωμένο χειρόγραφο. Παρόλο που δεν

χαρακτηρίζονται ως συν-συγγραφείς, τα άτομα που επικουρούν την ερευνητική προσπάθεια μπορούν να έχουν την κατάλληλη αναγνώριση στις ευχαριστίες του τελικού χειρογράφου (βλέπε παραπάνω).

Οι εκλεγμένοι ερευνητές και ΕΛΕ θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως συν-συγγραφείς μιας εργασίας που παράγεται από νέους συναδέλφους τους (συμπεριλαμβανομένων προπτυχιακών, μεταπτυχιακών και μεταδιδακτορικών φοιτητών) μόνο όταν έχουν σημαντική πνευματική συμβολή στο σχεδιασμό της, στην επεξήγηση των αποτελεσμάτων και στην προετοιμασία του χειρογράφου.

Διαμάχες συγγραφικού δικαιώματος

Ο καθορισμός των ατόμων που έχουν το συγγραφικό δικαίωμα είναι συχνά πολύπλοκος, λεπτός και δυνητικά αμφιλεγόμενος. Για να αποφευχθούν συγχύσεις και πιθανές συγκρούσεις, θα πρέπει η συζήτηση για τον καθορισμό του συγγραφικού δικαιώματος σε οποιαδήποτε συνεργασία να πραγματοποιείται από την αρχή της συγγραφής. Βάση για τη συζήτηση αυτή πρέπει να αποτελεί ο «Πίνακας υπολογισμού συγγραφικού δικαιώματος» που βρίσκεται στο τέλος του παρόντος κώδικα.

Εφόσον υπάρξουν διαφορές που δεν επιλύθηκαν φιλικά, μπορεί να ζητηθεί καθοδήγηση από το Διευθυντή του Ινστιτούτου, ο οποίος θα υποστηριχθεί σε αυτό και από το Επιστημονικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο του Ινστιτούτου.

Γνωστοποίηση των πηγών χρηματοδότησης της έρευνας

Σε όλες τις επιστημονικές δημοσιεύσεις οι συγγραφείς θα πρέπει να αναγνωρίζουν όλες τις πηγές υποστήριξης για όλες τις δραστηριότητες που οδηγούν στη διευκόλυνση της προετοιμασίας της δημοσίευσης, συμπεριλαμβάνοντας το συμβόλαιο χρηματοδότησης του ερευνητικού έργου, ή τη χορηγία, καθώς και την τεχνική ή άλλη υποστήριξη, εφόσον είναι ουσιαστική και σημαντική για την ολοκλήρωση της έρευνας και της δημοσίευσης.

Ιδιοκτησία δεδομένων

Δεδομένα μπορούν να χρησιμοποιούνται από προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές, μεταδιδακτορικούς ερευνητές, ή συμβασιούχους έργου ή ορισμένου χρόνου, μόνο μετά από συνεννόηση με τον Διευθυντή του Ινστιτούτου και το Επιστημονικό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο, σύμφωνα με τον αντίστοιχο κώδικα χρήσης δεδομένων του ΙΘΑΒΙΠΕΥ (υπό έκδοση).

Σε κάθε δημοσίευση που στηρίζεται ή χρησιμοποιεί δεδομένα του ΙΘΑΒΙΠΕΥ πρέπει ένας τουλάχιστον συγγραφέας να χρησιμοποιεί το “affiliation” του ΙΘΑΒΙΠΕΥ.

Τα πνευματικά δικαιώματα (copyright) μιας δημοσίευσης, όπως μιας επιστημονικής εργασίας ή μιας μεταπτυχιακής ή διδακτορικής διατριβής, δεν υπερβαίνει την «ιδιοκτησία» των δεδομένων από το ΕΛΚΕΘΕ/ΙΘΑΒΙΠΕΥ (Steneck 2007).

Διεύθυνση επικοινωνίας (Institutional affiliation)

Οι μόνιμοι εργαζόμενοι του ΙΘΑΒΙΠΕΥ, οι συμβασιούχοι έργου ή εργασίας, οι προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί φοιτητές και οι μεταδιδακτορικοί ερευνητές πρέπει να χρησιμοποιούν ως πρώτη διεύθυνση επικοινωνίας (affiliation) αυτήν του ΕΛΚΕΘΕ/ΙΘΑΒΙΠΕΥ σε κάθε δημόσια αναφορά ή επιστημονική δημοσίευση που πραγματοποιείται με χρηματοδότηση προγραμμάτων ή έργων του ΙΘΑΒΙΠΕΥ, ή στις εγκαταστάσεις του, ή με δεδομένα που παραχωρήθηκαν από αυτό.

Η διεύθυνση επικοινωνίας (affiliation) του ΕΛΚΕΘΕ/ΙΘΑΒΙΠΕΥ θα πρέπει να είναι ίδια, με ομοιόμορφο τρόπο γραμμένη, σε όλες τις περιπτώσεις, ώστε να μπορούν βρεθούν εύκολα οι δημοσιεύσεις του Ινστιτούτου.

Η διεύθυνση επικοινωνίας θα είναι “Institute of Marine Biological Resources and Inland Waters, Hellenic Centre of Marine Research ...”, με τη διεύθυνση του αντίστοιχου τμήματος (Άγιος Κοσμάς, Ανάβυσσος, Γούρνες Ηρακλείου) να ακολουθεί.

Πίνακας υπολογισμού συγγραφικού δικαιώματος

Η συμμετοχή στη συγγραφική ομάδα θα πρέπει να γίνεται με συγκεκριμένα κριτήρια που αντανακλούν τη σχετική σημασία κάθε σταδίου που απαιτείται για να υλοποιηθεί μία δημοσίευση και τα κριτήρια αυτά πρέπει να είναι σταθερά και γνωστά σε όλους εκ των προτέρων. Όπως υποστηρίζει ο καθηγητής Kosslyn (2002), στην επιστήμη οι καλές προθέσεις δεν είναι αρκετές και αυτό που μετράει είναι ποιός συνέβαλε ουσιαστικά σε μία δημοσίευση και κατά πόσο. Για παράδειγμα, η σύλληψη της ιδέας είναι ίσως το πιο σημαντικό βήμα, γιατί χωρίς την ιδέα τίποτα δεν γίνεται (Kosslyn 2002). Εάν η ιδέα γεννήθηκε μέσα από συζήτηση τότε η γέννηση της ιδέας πρέπει να πιστωθεί σε αυτούς που συμμετείχαν στη συζήτηση αυτή, ίσως όχι ισομερώς εάν κάποιος ή κάποιои συνέβαλαν περισσότερο στην ακριβή διατύπωση της υπό έλεγχο υπόθεσης και του σχεδιασμού του ελέγχου της (Kosslyn 2002). Το στάδιο του σχεδιασμού μιας έρευνας είναι επίσης πολύ σημαντικό γιατί ένας κακός σχεδιασμός μπορεί να παράξει άχρηστα αποτελέσματα (Kosslyn 2002). Αντίθετα, το να εφαρμόσει κάποιος μια απλή στατιστική ανάλυση (π.χ., ANOVA, συσχέτιση) στα δεδομένα (Kosslyn 2002) ή να μετρήσει μια παράμετρο σε μια σειρά ‘δειγμάτων’ (π.χ., θερμοκρασία), δεν είναι αρκετό για να κερδίσει μια θέση στη συγγραφική ομάδα. Όλα αυτά θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στη διαδικασία συμμετοχής στη συγγραφική ομάδα αφού πρώτα ποσοτικοποιηθούν με κάποιον τρόπο. Θα πρέπει βέβαια, εφόσον αυτό είναι εφικτό, να έχει δοθεί η δυνατότητα σε όποια/ον θα επιθυμούσε να συμμετάσχει στη συγγραφική ομάδα να εμπλακεί σε περισσότερα στάδια που θα οδηγήσουν σε μία δημοσίευση (π.χ., συμμετοχή στην ανάλυση ή στη συγγραφή ενός προσχεδίου), έτσι ώστε να συγκεντρώσει τους απαραίτητους βαθμούς συμμετοχής. Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι ο συνολικός χρόνος που αφιέρωσε κάποιος στην ολοκλήρωση μίας δημοσίευσης δεν αποτελεί ικανό κριτήριο από μόνο του για την απόδοση συγγραφικού δικαιώματος (Kosslyn 2002).

Έτσι σχεδόν πάντα η συμμετοχή στη συγγραφική ομάδα γίνεται μετά από συζήτηση στη σχετική ερευνητική ομάδα και με βάση τη συνολική βαθμολογία που συγκεντρώνουν οι υποψήφιοι συγγραφείς στα διάφορα στάδια που απαιτούνται για να υλοποιηθεί μια δημοσίευση, ανάλογα με το συντελεστή βαρύτητας κάθε σταδίου. Εδώ υιοθετήθηκε ένας πίνακας υπολογισμού (Πίνακας 1) που βασίζεται στο άρθρο του Winston (1985). Παρόμοιοι πίνακες χρησιμοποιούνται ευρέως σε ερευνητικά ιδρύματα ή ερευνητικές ομάδες (π.χ., Kosslyn 2002) και παρόλο που μπορεί να διαφοροποιούνται ως προς τα κριτήρια ή τη σχετική βαθμολογία η φιλοσοφία είναι η ίδια ακριβώς.

Ο Πίνακας 1 συνίσταται να συμπληρώνεται σε συνεργασία και με συζήτηση μεταξύ όλων των συμμετεχόντων σε μία έρευνα που οδηγεί σε μια δημοσίευση. Οι βαθμοί που αναφέρονται σε κάθε στάδιο που οδηγεί σε μία δημοσίευση είναι εκτιμήσεις που στηρίζονται στη σχετική σημασία κάθε σταδίου. Μερικά από τα στοιχεία του Πίνακα 1 μπορεί να μην είναι αντιπροσωπευτικά για όλες τις δημοσιεύσεις και το όριο των βαθμών για το συγγραφικό δικαίωμα μπορεί να πρέπει να αναπροσαρμοστεί. Οι βαθμοί αυτοί θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως κατευθυντήριες γραμμές και η επιλογή των συγγραφέων μπορεί να μην αντικατοπτρίζει με απόλυτη ακρίβεια την κατάταξη της βαθμολογίας των υποψηφίων συγγραφέων της εργασίας.

Πίνακας 1. Δραστηριότητες που σχετίζονται με ερευνητικές εργασίες και βαθμοί συμμετοχής υποψήφιων συγγραφέων (τροποποιημένο από Winston (1985).

Δραστηριότητες που σχετίζονται με ερευνητικές εργασίες και ανακοινώσεις			Βαθμολογία συμμετοχής (το άθροισμα των αριθμών στις πιο κάτω στήλες θα πρέπει να ισούται με το συνολικό βαθμό στα αριστερά**)							
			Υποψήφιοι συγγραφείς							
Κατηγορία Δραστηριότητας	Συνολικός βαθμός	Μέθοδος υπολογισμού βαθμών*	1	2	3	4	5	6	7	8
Σύλληψη ερευνητικής ιδέας	40	Q								
Βελτίωση ερευνητικής ιδέας	20	Q								
Βιβλιογραφική αναζήτηση	10	T								
Ερευνητικός σχεδιασμός	30	Q								
Κατασκευή οργάνων / σχεδιασμός ερωτηματολογίων	20	Q/T								
Επιλογή μεθοδολογίας, στατι-στικών ελέγχων και αναλύσεων	20	Q								
Πραγματοποίηση αναλύσεων (στατιστικών, κ.ά), και εργασιών υπολογιστή	10	T								
Συλλογή και προετοιμασία δεδομένων (συγκέντρωση, βαθμολόγηση, κωδικοποίηση, εισαγωγή)	40	Q/T								
Ερμηνεία των στατιστικών αναλύσεων	20	Q								
Συγγραφή εργασίας/ανακοίνωσης										
Πρώτο προσχέδιο	50	T								
Δεύτερο προσχέδιο	30	T								
Επιμέλεια χειρογράφου	10	T								
Σύνολο βαθμολογίας για κάθε υποψήφιο συγγραφέα**										

*Q = βαθμοί που αποδίδονται σε ποιοτικά χαρακτηριστικά. T = βαθμοί που αποδίδονται με βάση την αναλογία του συνολικού χρόνου που δαπανήθηκε στην εργασία ή την αναλογία των συνολικών σελίδων που συνάχθηκαν ή αναθεωρήθηκαν. Q/T = βαθμοί που αποδίδονται εν μέρει βάση του χρόνου που δαπανήθηκε στην εργασία και εν μέρει σε ποιοτικά κριτήρια.

**50 βαθμοί το ελάχιστο για να είναι κάποιος/α συγγραφέας.

***ο «Συνολικός βαθμός» για κάθε κατηγορία δραστηριότητας, πρέπει να «μοιράζεται» μεταξύ των υποψηφίων συγγραφέων, δείτε παράδειγμα στην επόμενη σελίδα.

Στον Πίνακα 2 παρουσιάζεται ένα παράδειγμα εφαρμογής του Πίνακα 1. Από τον Πίνακα 2 είναι φανερό ότι οι υποψήφιοι συγγραφείς ΚΔ και ΕΦ δεν τεκμηριώνουν το δικαίωμα συμμετοχής στη συγγραφική ομάδα. Έτσι δεν θα πρέπει να συμμετάσχουν στη συγγραφική ομάδα, θα πρέπει όμως να αναφερθούν τα ονόματά τους στις ευχαριστίες.

Πίνακας 2. Υποθετικό παράδειγμα εφαρμογής του πίνακα 1.

Δραστηριότητες που σχετίζονται με ερευνητικές εργασίες και ανακοινώσεις			Βαθμολογία συμμετοχής (το άθροισμα των αριθμών στις πιο κάτω στήλες θα πρέπει να ισούται με το συνολικό βαθμό στα αριστερά***)				
			Υποψήφιοι συγγραφείς (ακρωνύμια)				
Κατηγορία Δραστηριότητας	Συνολικός βαθμός	Μέθοδος υπολογισμού βαθμών*	ΧΜ	ΘΣ	ΛΠ	ΚΔ	ΕΦ
Σύλληψη ερευνητικής ιδέας	40	Q	30	10			
Βελτίωση ερευνητικής ιδέας	20	Q	N/A*	N/A	N/A	N/A	N/A
Βιβλιογραφική αναζήτηση	10	T	2	3	5		
Ερευνητικός σχεδιασμός	30	Q	10	10	10		
Κατασκευή οργάνων / σχεδιασμός ερωτηματολογίων	20	Q/T	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
Επιλογή μεθοδολογίας, στατιστικών ελέγχων και αναλύσεων	20	Q	10	5	5		
Πραγματοποίηση αναλύσεων (στατιστικών, κ.ά), και εργασιών υπολογιστή	10	T		3		7	
Συλλογή και προετοιμασία δεδομένων (συγκέντρωση, βαθμολόγηση, κωδικοποίηση, εισαγωγή)	40	Q/T			5	15	20
Ερμηνεία των στατιστικών αναλύσεων	20	Q	5	10	5		
Συγγραφή εργασίας/ακοίνωσης							
Πρώτο προσχέδιο	50	T	5	30	15		
Δεύτερο προσχέδιο	30	T	10	10	10		
Επιμέλεια χειρογράφου	10	T		5	5		
Σύνολο βαθμολογίας για κάθε υποψήφιο συγγραφέα**			72	86	60	22	20

*N/A: μη εφαρμόσιμο.

Βιβλιογραφία

- Activities Associated with Research Manuscript/Poster: Points and Method of Assignment. American Psychological Association. Διαθέσιμο στο <https://www.apa.org/science/leadership/students/authorship-determination.pdf>. Πρόσβαση στις 10/11/2015.
- Authorship Guidelines for SAES Faculty Collaborating with Students. North Carolina A&T State University. Διαθέσιμο στο <http://www.ncat.edu/academics/schools-colleges1/saes/agresearch/documents/Authorship%20Guidelines.pdf>. Πρόσβαση στις 10/11/2015.
- Burnham J.C. 1990. The evolution of editorial peer review. J. Am. Med. Assoc. 263:1323–1329.
- Caruth G.D. 2014. Academic dishonesty: The question of authorship. Int.J.Scholarly Acad. Intell. Div.16:1-10.
- Yale 2015. Guidance on Authorship in Scholarly or Scientific Publications. Yale University. Διαθέσιμο στο <http://provost.yale.edu/academic-integrity/authorship>. Πρόσβαση στις 10/11/2015.
- Kosslyn S. M. 2002. Criteria for Authorship. Harvard University, διαθέσιμο στο http://isites.harvard.edu/fs/docs/icb.topic562342.files/authorship_criteria_Nov02.pdf, πρόσβαση 10/11/2015.
- Kronick D.A. 1990. Peer review in 18th-century scientific journalism. J. Amer. Med. Assoc. 263:1321–1329.
- Lock S. 1995. Lessons from the Pearce affair: handling scientific fraud. British Med. J. 310: 1547-1548.
- Pignatelli B., Maisonneuve H. and Chapuis F. 2005. Authorship ignorance: views of researchers in French clinical settings. J. Medical Ethics 31: 578-581
- Smith J. 1994. Gift authorship: a poisoned chalice? British Med. J. 309:1456-1457.
- Steneck N.H. 2007. Introduction to the responsible conduct of research. Washington, DC: U.S. Department of Health and Human Services.
- Winston Jr., R.B. 1985. A suggested procedure for determining order of authorship in research publications. J. Couns. Develop. 63:515-518.